

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: M. Heikkilä, W. Broere i T. Zbihlej, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji dyrektora wykonawczego Europejskiej agencji Chemikaliów ED/108/2014 z dnia 12 grudnia 2014 r. uaktualniającej i uzupełniającej istniejący wpis substancji DEHP na kandydacką listę substancji do ewentualnego włączenia do załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1), ze zmianami.

Sentencja

- 1) Wniosek zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2015 r. – Republika Czeska/Komisja

(Sprawa T-141/15)

(2015/C 213/62)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek i J. Očková, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/103 z dnia 16 stycznia 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument nr C(2015) 53] w zakresie, w jakim wyłączono w niej z finansowania unijnego wydatki w łącznej kwocie 2 123 199,04 EUR poniesione przez Republikę Czeską;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 ⁽¹⁾ oraz zasady pewności prawa, a w konsekwencji zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań
 - Strona skarżąca twierdzi w tym kontekście, że w zaskarżonej decyzji Komisja Europejska wprowadziła korektę finansową ze względu na niekwalifikujący się wydatek w odniesieniu do środków, które zostały zatwierdzone w procedurze ustanowionej w art. 5 rozporządzenia Rady nr 479/2008, wobec czego doszło do naruszenia tego przepisu, zasady pewności prawa, a w konsekwencji zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 11 i 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 ⁽²⁾ oraz art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005

— Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że naruszony został art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 11 i 16 rozporządzenia Komisji nr 885/2006 i art. 31 rozporządzenia Rady nr 1290/2005 ⁽³⁾, ponieważ Komisja Europejska dodatkowo uwzględniła lata finansowe 2010–201 w dochodzeniach VT/VI/2009/004/CZ i VT/VI/2009/101/CZ.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 3/2008 oraz uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2392/86 i (WE) nr 1493/1999 (Dz.U. L 148, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW (Dz.U. L 171, s. 90).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2015 r. – Republika Czeska/Komisja

(Sprawa T-147/15)

(2015/C 213/63)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciel: M. Smolek, T. Müller, J. Očková i J. Vlácil, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji BUDG/B/3/RDL D(15)217973 z dnia 20 stycznia 2015 r. oddalającej wniosek o zwolnienie z obowiązku udostępnienia zasobów własnych w kwocie 53 976 340 CZK, złożony na podstawie art. 17 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 ⁽¹⁾;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 17 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady nr 1150/2000

— W tym zakresie skarżąca podnosi, że przyjmując zaskarżoną decyzję Komisja naruszyła art. 17 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady nr 1150/2000, gdyż niesłusznie uznała, iż Republika Czeska nie podjęła wszystkich koniecznych środków w celu udostępnienia Komisji określonej kwoty zasobów własnych Unii oraz zażądała udostępnienia kwoty, która była niemożliwa do uzyskania z powodów niezależnych od Republiki Czeskiej.